

Євген Гуцало

Лось. Переказ

Лось ще й прокинутися не встиг, як почув різкий, сухуватий звук, що збурював усе його нутро. І хоч він знав, що це тріщить стара всохла гілка, він однаково не міг заспокоїтися. Спершу легка і непомітна тривога все росла й росла. Цей звук нагадував тварині часи, коли він жив не у цьому заповіднику, а в тайзі, що була повна небезпек.

Тому лось зірвався з місця та побіг. Він довго біг, а потім заспокоївся та неквапно посунув на свою улюблену галявину. Звір спокійно ступав до річки, щоб попити. Але, коли йшов, раптом ще раз почув тріск гілки. Тварина знову захвилювалася, але все ж лось себе опанував та спокійно зійшов до ріки.

Лід приглушено заторохтів, коли тварина зійшла з берега. Навіть під ним можна було вловити поглядом швидку та потужну течію. Лось нахилився до ополонки, але не встиг вмочити губ, коли річка під ним затріщала. Усі чотири ратиці були у воді та звір занурювався все нижче й нижче. Він намагався вибратися, здригався й відшповхувався, проте лід тріскав та тварина продовжувала тонути. Від розпачу лось почав